

Jsem si jist, že v každém golfovém klubu je mnoho členů, kteří si myslí, že by mohli být slušnými golfovými architekty. Přesvědčení a odvahu získávají zejména po ne příliš zdařile odehraném kole, třeba na svém domovském hřišti. Na Kaskádě na takové hráče nedali a vydali se tradiční cestou.

KASKÁDA HORSKÁ KOZANA GOLFU

James Braid, ne příliš známý anglický golfový architekt, neotálel a přivstal si, aby chytil první ranní vlak z Londýna do King's Lynn, kde vyprojektoval devítku tak rychle, že se mu podařilo i s obědem a dokončeným projektem stihnout odpolední vlak zpět do Londýna! Tomu říkám práce.

Proč za takto snadnou práci platit dlouhé peníze nějakému chlapíkovi, který si říká golfový architekt? Většinou je velmi elegantně oblečený, přiletí první třídou anebo po vlastní ose drahým roadsterem a rád se nechá hostit. No uznejte sami, každý člen v klubu vám musí přeci dát za pravdu, že nemá nejmenší smysl investovat za takové „vícenáklady“.

Naštěstí to ve skutečnosti zas tak často s těmi návrhy a i s těmi golfovými architekty takto nedopadá. I když je v Čechách docela dost hřišť, která se touto cestou z mladické nerozváznosti vydala a která při stále rostoucí konkurenci začínají sklízet ovoce v podobě snižujícího se počtu odehraných her. Kaskáda mezi

ně nepatří. A jaký je důvod? Jednoduchý. Je to povedené hřiště!

Kámen a dřevo, jako při PGA

Zaměřím se na některé postřehy, které mě při hře a při bližším studiu layoutu napadly a mož-

prosto zřetelný závěr. Obě jsou zcela rozdílné. Proč? No protože celé hřiště je zasazené do dlouhého údolí, v jehož nejnižším místě teče původní potok. Údolí je dlouhé a jen v některých částech je širší. Mají-li pak všechny tři devítky začínat a končit v centrálním bodě, kde

je také umístěna klubovna, aby je bylo možné od klubovny libovolně kombinovat, logicky ta napravo a ta nalevo budou devítkami směřujícími převážnou většinu jamek po vrstevnicích a ta prostřední naopak bude vrstevnice protínat.

Grand finále PGA se tradičně hraje v kombinaci kamenná a dřevěná a to byl také důvod, proč jsme se rozhodli pro „revizi“ Kaskád právě v této kombinaci.

ná nebudou stoprocentně kladné. Je ovšem důležité zopakovat, že Kaskády jsou opravdu velmi dobré hřiště a dobré věci si přeci zaslouží hlubší pozornost! Na výběr jsou tři samostatné devítky. Železná, dřevěná a kamenná. Grand finále PGA se tradičně hraje v kombinaci kamenná a dřevěná a to byl také důvod, proč jsme se rozhodli pro „revizi“ Kaskád právě v této kombinaci.

Z prvního pohledu na obě devítky vyplývá na-

V centrálním bodě a od něj nalevo je údolí širší, proto je prostřední devítkou tou, která se od první jamky šplhá vzhůru a dalšími jamkami se vrací zpět a opět šplhá vzhůru atd., až dosáhne bodu, odkud je potřeba se vrátit ke klubovně. Do této chvíle, jamky 1-4 a 6-7 jsou ty, které vrstevnice protínají. Jejich základní charakter je tedy nahoru a dolů. A pouze tři jamky 5, 8 a 9 jsou jamky, které kopírují víceméně vrstevnice a nepřekračují žádné velké převýšení.

Odpaliště čtyřky kamenné, v pozadí dogleg dvojky. Na ní budete drajvovat šestkou a to je na par 4 dost málo.

Druhá devítka z hrané kombinace, tedy dřevěná, naopak má všechny jamky po vrstevnicích. Některé sice nějaké převýšení překonávají, ale stále jsou orientovány, řekněme, po proudu toku vrstevnic. Druhá devítka je golfovější, hratelnější, přehlednější. Nemá žádnou jamku přes slepý horizont. Mému naturelu přirostla k srdci. Je krásná! Ta první naopak je ve stylu golf a la horská koza. Nahoru, dolů. To neznamená, že nemůže být zajímavá! Je, a velmi. Jen některé jamky jsou dle mého názoru příliš překombované.

Horská koza s bagem na zádech

Začneme od jedničky. Velmi podařený par 5 na začátek. Architekt se zdařile vypořádal s vedením vysokého napětí tak, že vám ve hře vůbec nevadí. Teoretická pravděpodobnost, že trefíte odpalem jeho vedení se takřka rovná nule. Snad jedinou poznámku bych si dovolil, a to je umístění technických prvků uprostřed fairwaye. Hned na první jamce si toho můžete všimnout. Sběrné drenážní šachtice, tzv. catch basis, jsou umístěny v ploše fairwaye, vždy v nejnižších místech modelace, kde sbírají vodu a odvádějí ji z hracích ploch potrubím pryč. K použití těchto prvků není žádné pravidlo, jen všeobecné doporučení, aby se neumisťovaly do hracích ploch, ale nejdříve do semi-roughů. Na Kaskádě architekt toto doporučení nenásledoval, a tak jsou tyto technické prvky velmi frekventovaně použité na celé ploše hřiště.

Dle mého názoru při větších deštích bude údržbě způsobovat komplikace, protože pouhé provtání otvorů do plastové zátky se v kombinaci s nesesbíranými odřezky trávy ze seči nahromadí v těchto nejnižších místech a vpusť se ucpe.

Zkusit štěstí z povinnosti

Na drtivé většině jamek se architektům anglické firmy GAUNT & MARNOCH podařilo docílit předsevzetí viditelnosti všech překážek a eliminace hry naslepo. Jen na jamkách 2 a 9 ne tak docela. O jamkách 2 a 3 si myslím, že jsou z celé osmnáctky jednoznačně nejslabším místem. Dvojka, par 4 s celkovou délkou 460 m z mistrovských odpališť a 418 ze žlutých, které jsou nejfrekventovanější, pohledem do birdie karty nabízí variantu zkusit odpal přes vyběhající cíp lesa a získat tak značnou

Všechny pary 3 jsou na Kaskádě v kombinaci odehraných devítek zajímavé. Každý směřuje jiným směrem, překonává jiné převýšení a má rozdílnou vzdálenost.

výhodu pro příhrnu do greenu. Technicky možné, myslím stran vzdálenosti, lze cíp lesa odpalem překonat. Tento layout je velmi, ale opravdu velmi, nebezpečný.

Vzhledem k tomu, že za cíp lesa není vidět, hráč nemá žádnou kontrolu nad tím, kam jeho míč dopadl. Ztrácí se tempo hry a kontrola nad bezpečností. Není možné ani upozornit známým „fóóóó“ hráče z předchozího flightu, že na něj směřuje můj odpal. Určitě by Kaskáda měla do této achillovy paty hřiště instalovat zvonec nebo kolejnici a stanovit místní pravidlo, že pokud hráč, odpalující z odpaliště, neuslyší zvuk

KASKÁDA ve faktech

Architekt hřiště: anglická firma GAUNT & MARNOCH

Datum otevření: třetí devítka v květnu 2007

Cena fee na 18 jamek:

pondělí - čtvrtek 1600 Kč,

pátek - neděle 1950 Kč

www.golfrno.cz

zvonce (ten by rozezněl někdo z předcházejícího flightu při odchodu), nesmí odehrát svůj míč, pokud se rozhodl hrát přes les.

Do doglegu je to vzhledem k převýšení pouhá šestka železo, no a psychologicky měřeno, který z golfistů bude na jamce par 4, dlouhém přes 400 m, hrát první ránu šestkou železem? Jen málokdo. Naopak jsem přesvědčen a z osobní zkušenosti z karlstějnské dvojky vím, že každý, kdo třímá v kapse HCP pod 50 již čtrnáct dní, přeci z povinnosti musí zkusit štěstí!

3pary pro více radosti

O kolik šťastnější by bylo řešení změnit layout a odehrát nejdříve par 3 z kopce dolů, které jsou mimochodem mezi hráči tolik oblíbené, a následně se šplhat nahoru kratším, ale technicky zajímavě postaveným párem 4? A ještě jeden, poslední, otazník nad layoutem si dovoluji. Je to devítka na kamenné. Vodní překážka v doglegu, tedy dopadové zóně odpalů, není z odpaliště vidět. A vzhledem k umístění bunkeru v levé zadní části je její umístění po pravé straně, schované za terénní modelací a stromy, zákeřné. Hráč nemá mnoho prostoru, kam svůj odpal umístí.

Logicky, pokud má s sebou birdie kartu anebo hřiště zná, bude jeho odpal vždy směřovat na levou část fairwaye ve snaze vyhnout se

schované podélné vodní překážce. Fairwayový bunker byl také již v poledne velmi přehrabaný, plný stop po odehraných druhých ranách. Možná by stačilo tento bunker zrušit anebo zatrubnit potok o 50 až 80 metrů dřive. Z tohoto místa pak hrajete druhou ránu, kratší hráči na lay up před green, kde na vás do vzdálenosti 50 m před greenem číhá po pravé straně také „neviditelná“ podélná voda. Tentokrát ještě daleko širší. Škoda této strategické záludnosti. Naopak ostatní jamky jsou zajímavé a vzhledem k terénní modelaci i velmi dobře projektované. Příkladná je třeba šestka (má stejný nápad a členění jako čtyřka na Casa Sereně). Do-

Poslední jamkou hodnou vyvýšení na piedestal je devítka. Pane architektke, klobouk dolů!

konce i hrou s vizuálním klamem, jinými slovy velmi dobře zpracovaným výškovým umístěním bunkerů, získáte na odpališti iluzi, že oba bunkery po levé straně jsou v těsném zákrytu a hned za sebou. Ale jakmile sejdete do dopadové zóny, zjistíte, že je mezi nimi skoro 70 metrů volný prostor! A následný par 3, v pořadí jamka číslo osm, je nádherný. Ostatně všechny par 3 jsou na Kaskádě v kombinaci odehraných devítek zajímavé. Každý směřuje jiným směrem, překonává jiné převýšení a má rozdílnou vzdálenost. Nechybí krátký par 3, jamka číslo tři na devítku železo, ani dlouhý par 3, jamka číslo pět na „dřevěné“, délkou tak na čtyřku železo.

Dobrá vizitka architektova

Z druhé devítky, řečené dřevěné, je možné vyzdvihnout snad všechny jamky. Možná jsou díky svému směřování po vrstevnicích velmi podobné, snad by někdo mohl namítnout fádni, ale rozhodně tomu tak není. Každá je něčím zajímavá. Pohledem ze kteréhokoliv odpaliště je jasné, že celý svah, celé údolí, bylo kompletně přemodelované. V každém koutu této louky došlo k terénní úpravě. A přesto to na této devítce nikterak nebije do očí. To je, myslím, velmi dobrá vizitka architektka. A že těch přesunutých kubíků muselo být!

Pokud bych měl vyzdvihnout některé jamky před druhými, pak bych začal od dvojky. Strategicky otevřený pohled na celou jamku. Mírný dogleg doleva, green jako na dlani. Dogleg v nejnižším místě, čili dobře sledujete, kde skončil váš odpal. Všechny překážky jsou zřetelně vidět, sliceová strana, chráněná dvěma bunkery, a tím i dopadová zóna osmnáctky, podvědomě

Rozbor jamky č. 6

DEVÍTKA KAMENNÁ, PAR 4, DÉLKA 325, 297 A 266

Pro rozbor jsem si tentokrát vybral jamku, která mezi golfisty možná nebude patřit mezi „vlajkové lodí“ hřiště. Nicméně výběr je zcela záměrný. Totiž jamka překonává od odpaliště do greenu velké výškové převýšení. Značnou část z tohoto převýšení překoná až druhou ranou. Nabízí dvě odlišné cesty, jak green dobýt. Každá z nich má své úskalí a zisk, obě cesty velmi dobře architektem modelované. Cesta, řekněme bezpečná, je odpal po středu fairwaye. Potřeba je „jen“ zamířit a odpálit drive vlevo od pravého kraje fairwayového bunkeru. Po odpalu se dostanete do vzdálenosti menší než 100 m do greenu. Levá strana je jakoby z odpaliště mírně zavřená modelací, ale ne zas natolik, aby vás tento směr a tato cesta nelákala. Možná snad až příliš jednoduše se snaží nabídnout kratší cestu přes levý bunker, záludně. Pokud zvolíte cestu „konvenční“, otevře se vám pro příhru do greenu dobře tvarovaný obzor, ze kterého i přes značný výškový rozdíl budete tušit, kde green začíná a kde končí. Kratší odpal zachytí jeden ze dvou greenových bunkerů, přesně vprostřed greenu. Ten je ve tvaru ledviny, jde o tolik oblíbený tvar v případě použití centrálního greenového bunkeru. Pokud zvolíte cestu riskantní, o moc více výhody nezískáte, ale z odpaliště to není tak zřejmé. Získáte jen menší vzdálenost pro příhru, ale vzhledem k tomu, že nezískáte výškový rozdíl, není kratší příhra výhodou, ale spíš nevýhodou, protože delší příhra, i když relativně, nabízí lepší vizuální kontakt s greenem než kratší. Platí zde totiž pravidlo, že čím blíže hoře jste, tím méně z jejího vrcholu vidíte. Není to heroický ani strategický design, spíš prověřit, jak na tom jste s mentální disciplínou a vlastním úsudkem o svých možnostech po 5 odehraných jamkách.

tlačí hráče mířit na pravou stranu fairwaye, kde sice číhá fairwayový bunker, ale malý (trefit ho by bylo dílem jen špatné náhody) a také je blízko a to se přeci dá přestřelit! Zajímavé řešení cross poloha greenu proti levé straně také podvědomě tlačí hráče na příhru zprava. Zkrátka levá strana jamky je psychologicky dobře chráněná. Od odpaliště až ke greenu krásně!

Před devítkou klobouk dolů

Další by byl par 3 v nejzazším cípu hřiště, jamka v pořadí sedmá. Kratší do sedmičky železa. Přes údolí. Ale vůbec se to nezdá! I sedmička může být dlouhá! Snad jen ty lekniny ve vodní překážce v nejnižším místě údolí, umělem jezírku, se do dubového lesa a okolní „divoké“ přírody nehodí. Masivní beztvary bunker za greenem by bylo k dokreslení malebnosti jamky potřeba tvarově upravit. V této podobě jen pouhá obrovská písčová ledvina. Chtěl by rozhodně rozbit na menší plochy a prostor mezi nimi zatrávnit. No a nakonec samozřejmě poslední jamkou hodnou vyvýšení na piedestal je devítka. Pane architektke, klobouk dolů! Jak jste vyřešil závěrečnou jamku, respektive poslední green, obklopený vodními překážkami z obou stran, pěkně před zraky členů a diváků, je mistrovské. I přestože po opravdu dobrém odpalu lze hrát do greenu středním železem, není to vůbec snadné. Kéž by bylo na českých hřištích víc takovýchto finálových jamek. Možná právě proto se na tomto hřišti v této kombinaci devítek hraje Grand finále PGA.

Údržba na jedničku

Závěrem musím ještě vyzdvihnout práci místní údržby. Hrál a psal jsem tento rok celkem o sedmi hřištích. Z nich jen Albatross a Kaskáda byly ve dnech, kdy jsem hřiště navštívil, stran údržby prostě perfektní. Ne že by ostatní hřiště byla špatná! Ale český standard byl překonán jen na těchto dvou. K této látce je potřeba mnoho činitelů, nejen dobrého muže v čele, headgreenkeepera, ale také správně plný měsíc, důvěra od vedení, prostor pro operace v čase, kdy je potřeba je v agrotechnickém kalendáři udělat (mnohdy v kolizi s těmi nejlukrativnějšími turnajovými termíny) a vybavení. Kvalita údržby stojí peníze, a nemalé.

Je zřejmé, že na těchto dvou projektech je tato základní podmínka ze strany majitelů hřišť plněna. Přesto, pánové z údržby, patří vám naše velké díky! Vaše práce se významným způsobem podílela na tváři hřiště. A jako každá žena je vždy hezčí, když od kadeřníka odchází, než když do salonu vchází, tak i hřiště, které pokud je nadstandardně dobře udržované, schová své nedokonalosti, kterých si je vědomo tak, že si jich hráči nevšimnou. A co oko nevidí, o tom golfisté nemluví.